

6. TYRINĖJIMŲ METODIKA

1. Betono stiprio nustatymas neardančiuoju metodu.

Betono stipriui gniuždant nustatyti buvo naudojamas N modelio (N-34) Šmito plaktukas (Schmidt Hammer) ir etaloninis kalibravimo priekalas (gamintojas „Proceq SA“). Tyrimas atliekamas vadovaujantis LST EN 12504-2:2012 pateikta metodika ir gamintojo instrukcija. Prieš bandymą nuo tiriamo ploto vieliniu šepečiu pašalinama apsauginė danga, o abrazyviniu akmeniu - betono nelygumai. Atliekant bandymus Šmito plaktukas laikomas statmenai betono paviršiui, stūmoklio spaudimas tolygiai didinamas iki tol kol daužiklis smūgiuoja. Po smūgio atšokimo rodiklis užrašomas pagal atšokimo atstumą. Jeigu dėl smūgio įškilo paviršius ar atsirado tuštymė, rezultatas atmetamas. Pasirinktame bandymo plote reikia mažiausiai devynių tinkamų rodmenų. Tarp dviejų gretimų smūgio taškų atstumas negali būti mažesnis kaip 25 mm. Pagal Šmito plaktuko taravimo kreivę ir atšokimų dydį nustatomas betono stipris gniuždant. Tyrinėjimo metu neskaičiuojami vidutiniai kvadratiniai nuokrypiai, variacijos koeficientai ir faktinis betono stipris neperskaičiuojamas į charakteristinį (su 95 % tikimybės betono stiprį). Taip pat nevertinama karbonizacijos įtaka.

2. Metalinių konstrukcijų ir atviros armatūros surūdijimo laipsnis įvertintas pagal LST EN ISO 8501-1.